

Halakhic Process Tradition / Masorah

I. The Essential Role of Tradition

<p>1. Proverbs 1:8 Listen, my son, to your father's instruction and do not forsake your mother's teaching.</p>	<p>1. משלי א, ח שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטַּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ :</p>
<p>2. M. Avot 1:1 Moses received the Torah from Sinai and transmitted it to Joshua; Joshua to the elders; the elders to the prophets; and the prophets handed it down to the men of the Great Assembly. They said three things: Be deliberate in judgment, raise up many disciples, and make a fence around the Torah.</p>	<p>2. משנה אבות א:א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה :</p>
<p>3. B. Pesachim 50b The citizens of Beyshan were accustomed not to go from Tyre to Sidon [On the coast of Palestine. Friday was market day at Sidon] on the eve of the Sabbath. Their children went to R. Johanan and said to him, For our fathers this was possible; for us it is impossible. Said he to them, <u>Your fathers have already taken it upon themselves</u>, as it is said, Hear my son, the instruction of thy father, and forsake not the teaching of thy mother.</p>	<p>3. תלמוד בבלי פסחים נ:ב בני ביישן נהוג דלא הוו אזלין מצור לצידון במעלי שבתא. אתו בנייהו קמיה דרבי יוחנן, אמרו לו: אבהתין אפשר להו, אנן לא אפשר לן. - אמר להו: <u>כבר קיבלן</u> <u>אבותיכם עליהם</u>, שנאמר +משלי יא /א/ + שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך.</p>
<p>4. B. Beitzah 4b In early times they used to light bonfires, but on account of the mischief of the Samaritans the Rabbis ordained that messengers should go forth. Now if the [mischief of the] Samaritans ceased we would [all] observe only one day; and [even during the Samaritan mischief] wherever the messengers arrived they observed [only] one day. But now that we are well acquainted with the fixing of the new moon, why do we observe two days? — Because they sent [word] from there [Palestine]: <u>Give heed to the customs of your ancestors which have come down to you</u>; for it might happen that the government might issue a decree and it will cause confusion [in ritual].</p>	<p>4. תלמוד בבלי ביצה דף ד : דתנן : בראשונה היו משיאין משואות, משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין . ואילו בטלו כותים עבדין חד יומא , והיכא דמטו שלוחין עבדין חד יומא. והשתא דידיעין בקביעא מאי טעמא עבדין תרי יומי? - משום דשלחו מתם : <u>הזהרו</u> <u>במנהג אבותיכם בידיכם</u>, זמנין דגזרו שמדא ואתי לאקלקולי.</p>
<p>5. B. Taanit 28b For R. Johanan said in the name of R. Simeon b. Jehozadak, On eighteen days in the year the individual [worshiper] completes the Hallel and they are, the eight days of the Feast of Tabernacles, the eight days of Hanukkah, the first day of Passover, and the Festival of Pentecost; but in the Diaspora [the Hallel is completed] on twenty-one days, and they are, the nine days of the Feast of Tabernacles, the eight days of Hanukkah, the first two days</p>	<p>5. תלמוד בבלי תענית דף כח : דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק : שמונה עשר יום בשנה יחיד גומר בהן את הלל, ואלו הן : שמונת ימי החג, ושמונת ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב (ראשון) של עצרת. ובגולה עשרים ואחד יום, ואלו הן : תשעת ימי החג, ושמונת ימי חנוכה, ושני ימים הראשונים של</p>

<p>of Passover and the two days of Pentecost.</p> <p>Rav once came to Babylonia and he noticed that they recited the Hallel on New Moon; at first he thought of stopping them but when he saw that they omitted parts of it he remarked: <u>It is clearly evident that it is an old ancestral custom with them.</u></p>	<p>פסח, ושני ימים טובים של עצרת. רב איקלע לבבל, חזינהו דקא קרו הלילא בריש ירחא. סבר לאפסוקינהו כיון דחזא דקא מדלגי דלוגי, אמר <u>שמע מינה מנהג אבותיהם בידיהם.</u></p>
---	---

II. When Can / Should One Break With Tradition?

<p>6. B. Shabbat 44a</p> <p>Our Rabbis taught: A new lamp may be moved, but not an old one: this is R. Judah's opinion. R. Meir ruled: All lamps may be moved, except a lamp which was lit on the Sabbath; R. Simeon said: Except a lamp burning on the Sabbath; if it is extinguished, it may be moved; but a cup, dish or glass lantern may not be stirred from its place. R. Eliezer son of R. Simeon said: One may take supplies from an extinguished lamp or from dripping oil, even while the lamp is burning. <u>Abaye observed: R. Eliezer son of R. Simeon agrees with his father on one [point] and disagrees with him on another.</u> He agrees with his father on one [point] in reflecting [the prohibition of] mukzeh. Yet he disagrees with him on another: for whereas his father holds, Only if it is extinguished [is it permitted], but not otherwise; he holds, Even if it is not extinguished. 'But a cup, dish, or glass lantern may not be stirred from its place'.</p>	<p>6. תלמוד בבלי שבת מד: א</p> <p>תנו רבנן: מטלטלין נר חדש אבל לא ישן, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר: כל הנרות מטלטלין, חוץ מן הנר שהדליקו בו בשבת. רבי שמעון אומר: חוץ מן הנר הדולק בשבת. כבתה - מותר לטלטלה, אבל כוס וקערה ועששית לא יזיזם ממקומם. ורבי אליעזר ברבי שמעון אומר: מסתפק מן הנר הכבה, ומן השמן המטפטף, ואפילו בשעה שהנר דולק. אמר אביי: רבי אליעזר ברבי שמעון סבר לה כאבונה <u>בחדא, ופליג עליה בחדא.</u> סבר לה כאבונה בחדא - דלית ליה מוקצה, ופליג עליה בחדא, דאילו אבונה סבר: כבה - אין, לא כבה - לא, ואיהו סבר: אף על גב דלא כבה.</p>
<p>7. B. Yevamot 5b</p> <p>It might have been assumed that this should be derived from the precept of honoring one's father and mother; for it was taught: Since one might have assumed that the honoring of one's father and mother should supersede the Sabbath, it was explicitly stated, Ye shall fear every man his mother and his father, and ye shall keep My Sabbaths, <u>it is the duty of all of you to honor Me.</u></p>	<p>7. תלמוד בבלי יבמות ה: ב</p> <p>דתניא: יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת? ת"ל: +ויקרא י"ט+ איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, <u>כולכם חייבין בכבודי</u></p>
<p>8. B. Sanhedrin 85a</p> <p>A problem was propounded to R. Shesheth. May one be appointed an agent [by Beth din] to flagellate and curse his father? — He replied, Who then permitted even a stranger to do this, <u>but that the Divine honour overrides [other prohibitions]: so here too, the Divine honour overrides [the prohibition against smiting and cursing one's parents]</u></p>	<p>8. תלמוד בבלי סנהדרין פה: א</p> <p>בעו מיניה מרב ששת: בן מהו שיעשה שליח לאביו להכותו ולקללו? אמר להו: <u>ואחר מי התירו? אלא - כבוד שמים עדיף, הכא נמי - כבוד שמים עדיף.</u></p>

9a. Deuteronomy 24:16

Parents are not to be put to death for their children, nor children put to death for their parents; each will die for their own sin.

9b. Exodus 34:7

Maintaining love to thousands, and forgiving wickedness, rebellion and sin. Yet he does not leave the guilty unpunished; he punishes the children and their children for the sin of the parents to the third and fourth generation.

9c. Leviticus 26:39

Those of you who are left will waste away in the lands of their enemies because of their sins; also because of their ancestors' sins they will waste away.

9d. B. Sanhedrin 27b

Are not children then to be put to death for the sins committed by their parents? Is it not written, Visiting the iniquities of the fathers upon the children? — There the reference is to children who follow their parents' footsteps. As it has been taught: And also in the iniquities of their parents shall they pine away with them, [i.e.,] if they hold fast to the evil doings of their fathers. Thou sayest thus: Yet perhaps it is not so, but true even if they do not hold fast to their [evil] doings? When Scripture states, Every man shall be put to death for his own sin, [it must refer to those who do not hold fast to their fathers' ways. Then how shall we interpret, And also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them?] — As referring to those who continue in the ways of their fathers.

9. דברים כד:טז

לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו

שמות לד:ז

נצר חסד לאֵלִים נשא עון ופשע וחסאה ונקה לא ונקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

ויקרא כו:לט

והנשארים בקם ימקו בעונם בארצת אביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו

תלמוד בבלי סנהדרין כו:ב

גמרא. מנהני מילי? - דתנו רבנן: +דברים כ"ד+ לא יומתו אבות על בנים, מה תלמוד לומר? אם ללמד שלא ימותו אבות בעון בנים ובנים בעון אבות - הרי כבר נאמר +דברים כ"ד+ איש בחטאו יומתו. אלא, לא יומתו אבות על בנים - בעדות בנים, ובנים לא יומתו על אבות - בעדות אבות. ובנים בעון אבות לא? והכתיב +שמות ל"ד+ פוקד עון אבות על בנים! - התם כשאוחזין מעשה אבותיהן בידיהן. כדתניא: +ויקרא כ"ו+ ואף בעונות אבותם אתם ימקו - כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם. אתה אומר כשאוחזין, או אינו אלא כשאינן אוחזין? כשהוא אומר איש בחטאו יומתו - הרי כשאוחזין מעשה אבותיהן בידיהן.